

Nr 66

Av fröken **Wetterström m. fl.**, om rabatt för folkpensionär vid resa i första klass på statens järnvägar.

(Lika lydande med motion nr 57 i Första kammaren)

Högerpartiet har under en följd av år i riksdagen verkat för en utsträckt användningsmöjlighet av SJ:s 67-kort. Vi har nu med glädje kunnat konstatera att SJ funnit det möjligt att på företagsekonomisk grund utsträcka 67-kortets giltighet till att i princip omfatta SJ:s bussar och till att gälla större delar av året än tidigare.

I enlighet med de önskemål och yrkanden som framfördes i högerpartiets partimotioner I:175 och II:230 resp. I:202 och II:261 i januari 1968, vilka omfattade även en utsträckning av giltigheten till att gälla SJ:s bussar, har Kungl. Maj:t i proposition 155 senare samma år föreslagit och riksdagen beslutat att även förtidspensionärer m. fl. fr. o. m. den 1 januari 1969 skall äga rätt att utnyttja 67-kortet samt att statlig subvention i princip skall utgå för ändamålet. Detta beslut hälsar vi med tillfredsställelse.

Emellertid kvarstår en olägenhet med 67-kortet. En pensionär eller annan person, som enligt SJ:s föreskrifter äger rätt utnyttja 67-kortet, kan nämligen inte på något sätt därigenom komma i åtnjutande av viss rabatt för resa i första klass tågkupé i motsats till förhållandet i våra tre nordiska grannländer. I Danmark gäller nämligen att de som fyllt 65 år med s. k. 65-biljett får resa tur och retur för priset av enkel biljett i såväl första som andra klass tågkupé. Någon särskild avgift såsom de 15 kronorna för ett svenskt 67-kort krävs inte.

I Finland får alla som likaledes fyllt 65 år åka i såväl första som andra klass tågkupé för halva priset. En liten särskild avgift krävs. Den är ungefär en fjärdedel av den svenska men berättigar ändå till köp av två biljetter mer (sex).

I Norge har alla som fyllt 70 år rätt att utan särskild avgift resa fram och åter för priset av halv biljett i såväl första som andra klass tågkupé. Dessutom får make eller maka som medreser samma förmån, även när vederbörande är under 70 år.

En rabattering proportionell mot den för 67-kortet gängse vid resa i första klass tågkupé på SJ kan måhända vara företagsekonomiskt omotiverad. Däremot synes inte det ekonomiska motivet vara ett tillräckligt starkt skäl till att man inte får resa i första klass med SJ mot lösandet av dels 67-kort och halv andraklassbiljett och dels ordinarie mellanskillnad mellan en hel andraklass- och en hel förstaklassbiljett. 67-kortet gäller ju under tider med beräknad låg frekvens och torde därmed företagsekonomiskt kunna motiveras även vid resa i första klass tågkupé.

Ett tungt vägande skäl för införande av viss 67-kortsrabatt vid resa med första-klassvagnar är att SJ:s nuvarande bestämmelser härvidlag är diskriminerande och från jämlikhetssynpunkt knappast acceptabla. Är man gammal och kanske trött eller sjuk och vill åka tåg i lite tystare och komfortablare miljö än en andraklassvagn kan erbjuda, borde man ha rätt till detta till den något reducerade biljettkostnaden som ordinarie mellanskillnadspris jämte halv andraklassbiljett innebär. Uppenbarligen vore det emellertid riktigast om 67-kortet berättigade till resa för halva ordinarie biljettpriset i såväl första som andra klass tågupé. Ett värdefullt syfte skulle då uppnås, nämligen nordisk enhetlighet på detta område. Än mer betydelsefullt vore att den ovan påtalade diskrimineringen undanröjes. En av de elementära målsättningarna i strävan mot större jämlikhet bleve därmed uppnådd. Vi är därför beredda tillstyrka att SJ i princip tillerkännes ersättning därest ökade kostnader skulle uppstå för SJ.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte hemställa att Kungl. Maj:t måtte anmoda SJ att utreda kostnaderna för ett utsträckande av 67-kortsförmånen till att omfatta även resa i första klass tågupé.

Stockholm den 17 januari 1969

Karin Wetterström (m)

Blenda Ljungberg (m)

Rolf Clarkson (m)
